

Ett litet mästerverk om hur vuxenvärlden begränsar barn

"Tigern i magen", skriven av serieförfattaren Sara Hansson, visar ett av föräldraskapets stora dilemman, skriver Marie Pettersson.

Marie Pettersson + Följ

I "Tigern i magen" utforskas varför tvillingarna Adam (Oskar Stenström) och Aida (Sanne Ahlqvist Boltes) är så olika.
Bild: Emmalisa Pauly

Tigern i magen

Skriven av: Sara Hansson. Regi: John Hanse. Musik- och ljuddesign: Jonas Åkesson. Scenografi, mask och kostym: Yvonne Ericsson. Illustrationer: Sara Hansson. Medverkande: Sanne Ahlqvist Boltes, Oskar Stenström och Elin Norin.

Barnens scen, Malmö. Skapad av Banditsagor och Helsingborgs stadsteater.

Aida och Adam är tvillingar. De bor i samma hus, har samma pedagoger på samma förskola och de får ungefär samma mat. Hur kan de ändå vara så olika? Och vilka mekanismer har skapat de här olikheterna? Det är grundfrågorna i "Tigern i magen", Banditsagors och Helsingborgs stadsteaters föreställning för 5-6-åringar som just nu gör ett gästspel på Barnens scen i Malmö.

Femåriga Aida är ett välanpassat barn. Hon ritar gulliga teckningar och sjunger barnsånger på beställning. Hon önskar sig rimliga saker av verkligheten. För detta blir hon rikligt belönad med komplimanger och uppskattande ord. Mamma och pappa är mjuka i rösten när de pratar med henne, och dagisfröken sätter upp hennes bilder på väggen. Förväntningarna på att hon ska fortsätta vara duktig är höga.

Annat är det med tvillingbrorsan Adam. Han kan inte sitta still, inte koncentrera sig. Hans fantasivärld tar lätt över, korven som ska ätas blir till en racerbil och instruktionerna som ges förvandlas till aska. I gengäld bemöts Adam förstas inte med samma välvilja som systemen. Föräldrarna tröttnar ofta på honom, och pedagogerna försöker tona ner hans egensinne. "Fint Adam, men ställ dig längst bak", säger fröken när pojken brassat på med trippla kostymer till luciatåget.

Barnen hanterar sina respektive roller genom att gå allt djupare in i dem. Men till sist faller allt samman.

"Tigern i magen", skriven av serieförfattaren Sara Hansson, är en fin liten föreställning om mötet mellan individ och samhälle. Skådespelarna Sanne Ahlqvist Boltes och Oskar Stenström är mycket samspelta, och Elin Norin som spelar samtliga vuxenroller ger en trygg inramning åt berättelsen. Sceneriet är enkelt och effektivt, två sovrum som illustrerar barnens olikheter.

Jonas Åkessons ljudbild är poetisk, och tonläget växlar modigt mellan mörkt och humoristiskt. De fyra barnen i publiken skrattar åt Adams tokerier. Men det är det mörka som blir kvar mig.

Elin Norin (mitten), från Helsingborgs stadsteater, spelar vuxenrollerna medan Oskar Stenström och Sanne Ahlqvist Boltes från Banditsagor spelar barnen.
Bild: Emmalisa Pauly

Adam och Aida kan bara vara sig själva när de rör sig utanför vuxenvärlden, i leken eller ensamma i skogen. Det är såklart en romantisk föreställning. Ändå lämnar jag teatern med en stark känsla av vemod. "Tigern i magen" sätter fingret på något av det som är så svårt med att vara förälder. Att hur vi än kämpar för att ge våra barn utrymme att vara sig själva är vi en del i processen att tona ner dem och anpassa dem. Det är oundvikligt, men ändå så brutalt. I slutändan visar det sig också att Aidas tiger är minst lika stor som Adams, bara det att hennes tigervrål vänder sig inåt.

Veckans föreställningar är redan fullbokade men håll utkik efter framtida speldatum för detta lilla mästerverk.

"Tigern i magen" visas för förskolebarn i Malmö och för allmänheten på Barnens scen i Folkets park. Pjäsen planerar att visas på Helsingborgs stadsteater våren 2022.